

Badanie zależności struktura-aktywność mydriatyczna w grupie ligandów receptora alfa2-adrenergicznego posiadających budowę imidazol(in)ową

Joanna Raczak-Gutknecht¹, Teresa Frąckowiak¹, Alicja Chrostowska¹, Mateusz Modrzewski¹, Antoni Nasal¹, Anita Kornicka²

¹Katedra Biofarmacji i Farmakodynamiki, Gdański Uniwersytet Medyczny,

²Katedra Technologii Chemicznej Środków Leczniczych, Gdański Uniwersytet Medyczny

WSTĘP

Ostatnio duże zainteresowanie badaczy budzą nowe imidazol(in)owe ligandy receptora alfa2-adrenergicznego. Związki te, wykazujące potencjalne działania nie tylko na układ krążenia, ale również uspokajające, analgetyczne oraz ogólnie znieczulające, mogłyby znaleźć zastosowanie w anestezjologii oraz terapii bólu [1,2]. Model mydriazy ocznej u szczura pozwala na dogodną ocenę w warunkach *in vivo* powinowactwa związków z tej grupy do ośrodkowych receptorów typu alfa2. Uzyskane dane farmakologiczne mogą okazać się przydatne w badaniach przedklinicznych analogów imidazol(in)y, prowadzonych w oparciu o analizę struktura-aktywność.

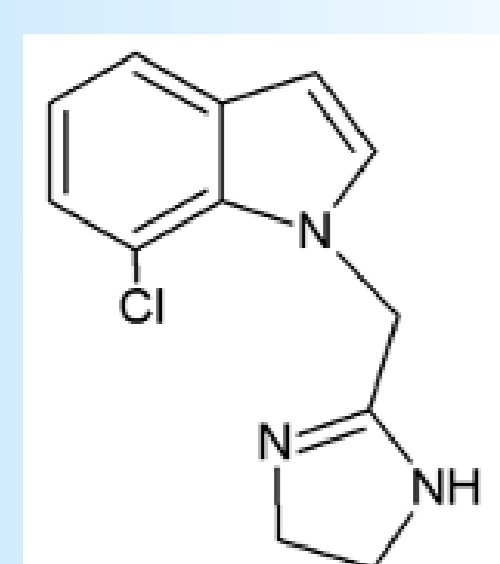
CEL PRACY

Celem pracy była analiza ilościowych zależności struktura-aktywność mydriatyczna w grupie 3 znanych oraz 7 nowo syntezowanych pochodnych imidazol(in)y.

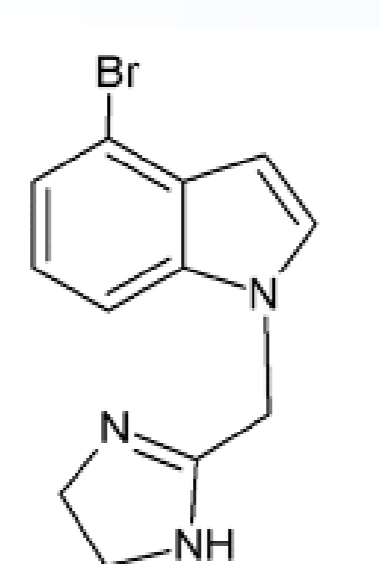
METODYKA BADAŃ

Badania wpływu pochodnych imidazol(in)y na szerokość źrenicy oka szczurów przeprowadzono wg metody Kossa [3]. Ocenianym parametrem farmakologicznym była wartość ED₅₀ - dawki związku (w µg/kg) wywołującej 50% maksymalnego efektu mydriatycznego. Deskryptory strukturalne związków uzyskano z modelowania molekularnego oraz obliczeń kwantowochemicznych, przeprowadzanych z wykorzystaniem oprogramowania *HyperChem Release 8.0* (Hypercube, Inc., FL, USA).

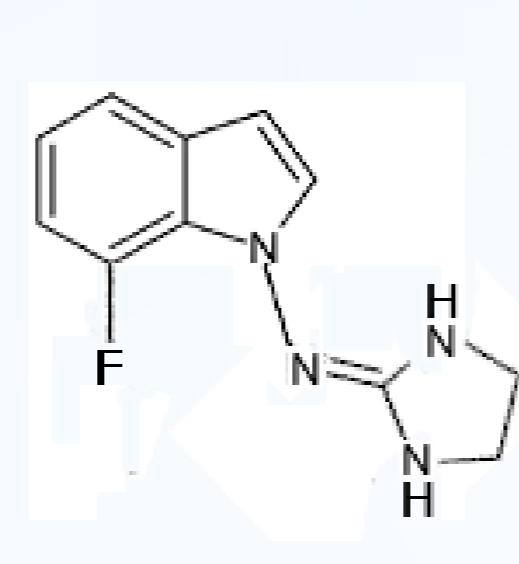
STRUKTURY CHEMICZNE BADANYCH ZWIĄZKÓW

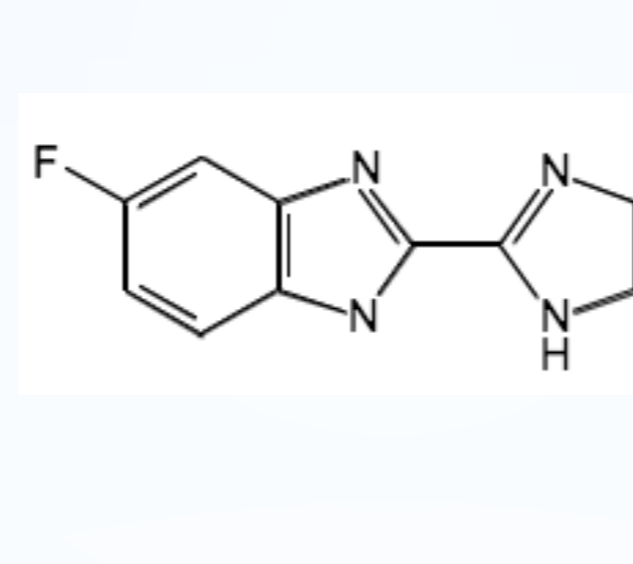
TCS-213

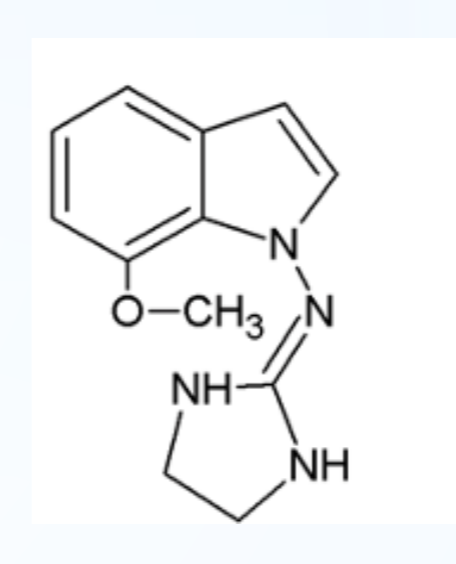
TCS-215

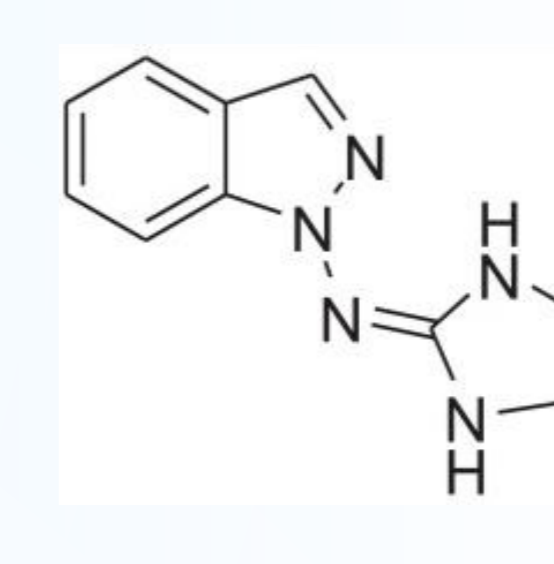
AW-30

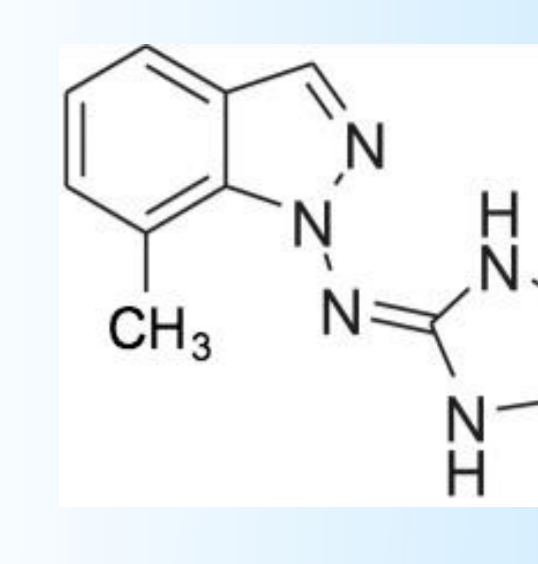
AW-40

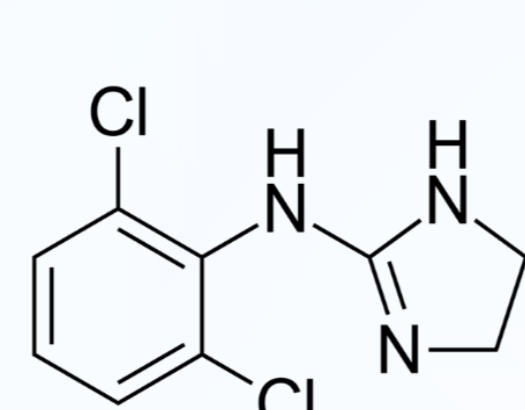
TCS-167

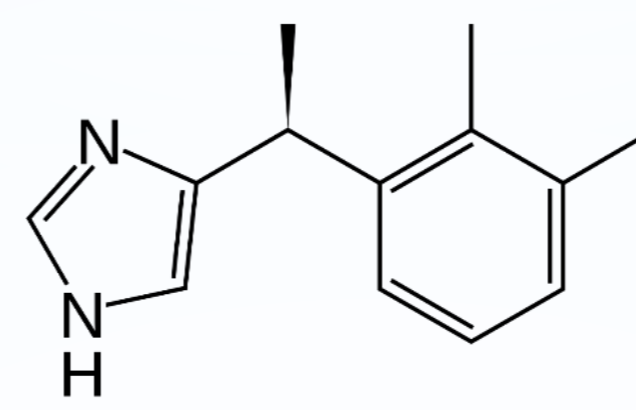
Marsanidyna

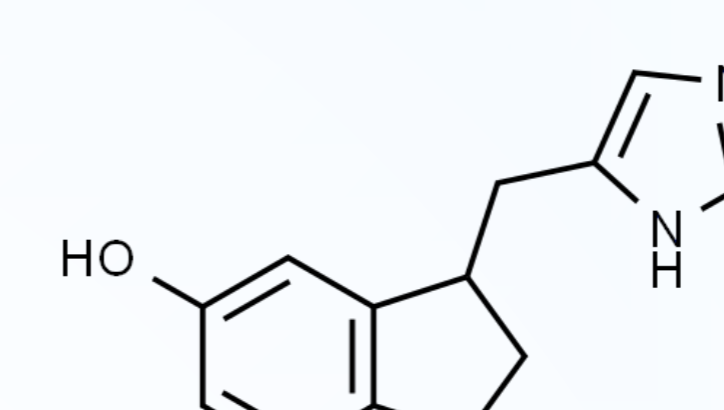
7-Metylomarsanidyna

Klonidyna

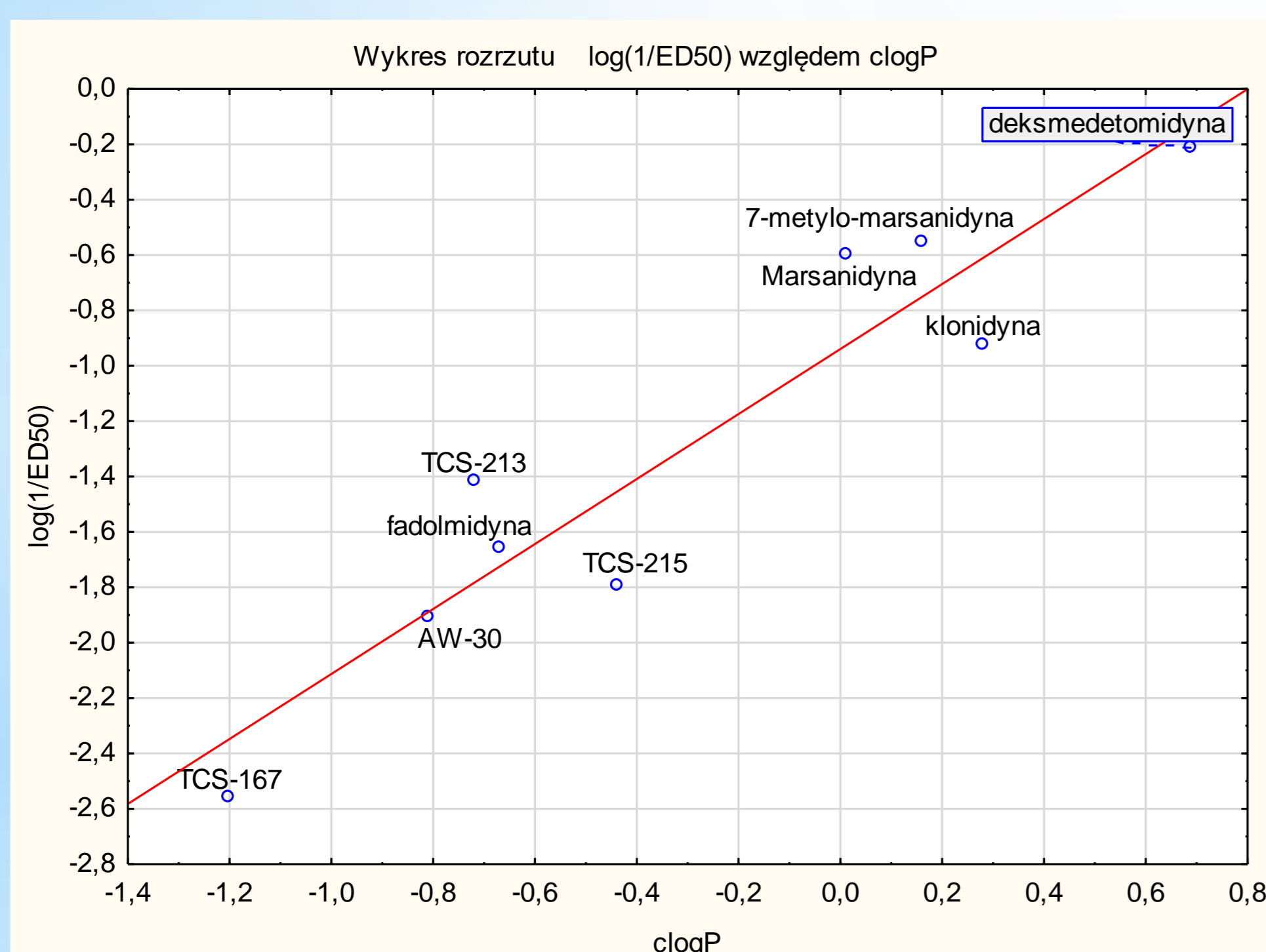

Deksmetomidyna

Fadolmidyna

WYNIKI BADAŃ

$$\log 1/ED_{50} = 0,94 (\pm 0,12) CLOGP - 0,9393 (\pm 0,105)$$

$$n = 9; \quad r = 0,940; \quad p = 2 \times 10^{-4}$$

Lp.	Związek	ED ₅₀ (µg/kg)	log(1/ED ₅₀)	CLOGP	µ	E _{HOMO}	E _{LUMO}	E _T	P	MR	M	VdWsurf	VdWvol	SAS	δ _{max}	δ _{min}	Δ
1.	Klonidyna	8,33	-0,920645	0,28	3,812	-8,890103	-0,443282	-60956,4	22,66	62,24	230,1	623,95	308,78	395,45	0,242596	-0,448496	-0,691092
2.	AW-30	80,76	-1,9071963	-0,81	4,761	-7,672442	0,4463	-66177,5	22,76	63,51	218,23	649,93	310,16	412,62	0,275466	-0,404374	-0,67984
3.	TCS-167	362,5	-2,559308	-1,2	4,045	-7,400129	0,679042	-66278,3	25,33	69,75	230,27	716,33	347,86	449,35	0,273551	-0,406487	-0,680038
4.	TCS-213	26,15	-1,4174717	-0,72	2,2	-8,688393	-0,060055	-62128,4	25,27	69,65	233,7	681,35	312,14	420,92	0,194551	-0,291456	-0,486007
5.	TCS-215	62,2	-1,7937904	-0,44	1,993	-8,736843	-0,080214	-61657,4	25,97	72,47	278,15	707,1	338,04	442,78	0,242597	-0,279199	-0,521796
6.	AW-40	0	0	-1,23	5,316	-8,81743	-0,701247	-62607,9	20,7	58,46	204,21	602,21	282,73	391,38	0,261978	-0,395917	-0,657895
7.	Marsanidyna	3,97	-0,5987905	0,01	2,624	-7,72748	0,269725	-56788,4	22,15	61,34	201,23	629,34	297,07	401,2	0,289059	-0,39322	-0,682279
8.	7-Metylo-marsanidyna	3,58	-0,553883	0,16	2,765	-7,652114	0,277044	-60382	23,98	65,62	215,26	671,86	317,76	418,66	0,289305	-0,393126	-0,682431
9.	Deksetomidyna	1,63	-0,2121876	0,69	3,457	-9,099296	0,787676	-52986,5	24,6	67,59	200,28	675,1	357,42	420,34	0,263029	-0,192901	-0,45593
10.	Fadolmidyna	45,6	-1,6589648	-0,67	3,785	-8,777533	0,390069	-59741,1	24,46	67,79	214,27	666,27	287,28	404,25	0,246411	-0,253933	-0,500344

WNIOSKI

Wyraźne zróżnicowanie wartości ED₅₀ badanych związków, wykazujących powinowactwo do receptorów alfa2-adrenergicznych, pozwala na wykorzystanie uzyskanych danych farmakologicznych w analizie ilościowych zależności struktura-aktywność.

W wyniku przeprowadzonej analizy QSAR uzyskano istotną statystycznie jednoparametrową zależność log (1/ED₅₀) od CLOGP, co potwierdza, że o działaniu mydriatycznym imidazol(in) decyduje ich penetracja do OUN.

Mała liczebność grupy badanych pochodnych oraz znaczne zróżnicowanie ich struktury chemicznej (podstawnik indolowy, indazolowy, benzimidazolowy) może być powodem braku istotnych korelacji działania farmakologicznego imidazol(in) z parametrami opisującymi właściwości elektronowe oraz wielkość cząsteczek tych związków. Można oczekiwać, że kontynuacja badań na rozszerzonej o nowe aktywne pochodne grupie imidazol(in) pozwoli na uzyskanie zależności QSAR, wiążących ich efekt mydriatyczny nie tylko z lipilnością, ale również z deskryptorami charakteryzującymi właściwości elektronowe i steryczne.

PIŚMIENNICTWO

- [1] A. Arcangeli, C D'Alo, R. Gaspari – *Curr Drug Targets* 2009, 10, 687-695
 [2] A. Pertovaara *CNS Drug Rev.* 2004, 10, 117-126
 [3] M.C. Koss: *J. Pharmacol. Methods* 1986, 15, 1-19.